

EL LLENGUATGE

17/VIII/1976

El medi ambient

Es terribles estralls de la contaminació i de la pol·lució obliguen sovint a parlar del medi ambient. Aquesta expressió, el medi ambient, és objecte de contínues referències en notícies, articles i reportatges, que s'ocupen i donen compte dels greus problemes que l'afecten. Però, malgrat que amb tants cops de parlar-ne semblava que aquest expressió ja era ben divulgada i coneguda amb la seva forma correcta, encara és possible de veure, en textos impresos, com en un de molt recent, que es fa referència al «mig ambient». Que la paraula del castellà «medio» es pugui traduir per mig, medi o mitja, segons el sentit, continua ocasionant confusions que convé aclarir de tant en tant.

L'us de mig, nom i adjectiu —dos i mig, al mig del pati, mig paní, mitja dotzena—, encara que té una gran multiplicitat d'aplicacions, se sol resoldre bé espontàniament. Però cal no confondre'l amb el medi, que sovint qualifiquem amb l'adjectiu ambient. Hi ha medis naturals —l'aire, l'agua— i n'hi ha de socials, determinats per costums, formes de vida, circumstàncies, etc., i, a més, hi ha els mitjans, que són els que fem servir per a aconseguir alguna cosa. Al costat dels qui tenen escrúpols de fer servir la paraula medi, i diuen, doncs, el «mig ambient», n'hi ha que no en tenen de dir «els medis de transports», «els medis de comunicació o de difusió», o bé «aconseguir-ho per medi d'influències». No: els mitjans de transport, els mitjans de comunicació o de difusió i aconseguir-ho per mitjà d'influències.

ALBERT JANE